

# Bulvių traškučio PARAGINIMAS

*Majai kilo stiprus noras patikrinti sudėtį.*

**Heilė Jansi**  
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Maja pjaustė braškes ir dėjo jas į vaisių salotų dubenį. Ji labai mėgo vaisius. Jai patiko visos ryškios spalvos. Ir jai niekada nereikėjo baimintis dėl jų valgymo!

Maja turėjo daug alergijų maistui. Ji turėjo būti atsargi, nes suvalgiusi netinkamą maistą galėjo rimtai susirgti. Kai buvo mažytė, ji netyčia atsigėrė karvės pieno ir jai pasidarė sunku kvėpuoti. Ją teko vežti į ligoninę. Ji nenori, kad tai pasikartotų.

Kartais sunku nevalgyti to, ką valgo jos draugai ir šeima. Tačiau ji supranta, kad svarbu saugotis.

Maja nunešė vaisių salotas prie stalo. „Salotos paruoštos.“

Tėtis pakėlė akis nuo maišomo puodo. „Puiku! Netrukus atvyks svečiai.“

Išgirdusi beldimą į duris, Maja nubėgo jų atidaryti. Iš priėngio jai šypsojosi Džonsonų šeima ir



ILUSTRAVO KRISTINĖ SERAFIN

misionieriai. Džonsonai buvo šeimos draugai. Maja džiaugėsi juos vėl matydama. Ji plačiai atvėrė duris, kad visi užeitų į vidų.

Kol jie laukė vakarienės, vienas iš misionierių Majai parodė magišką triuką. Ji niekaip nesuprato, kaip jam pavyko ištraukti monetą iš jos ausies!

Netrukus atėjo laikas valgyti. Brolis Džonsonas sukalbėjo maldą. Tada jie visi išsirikiavo į eilę, kad įsidėtų maisto į lėkštes.

Kai atėjo Majos eilė, ji įsidėjo didelį samtį vaisių salotų. Ji praleido kelis maisto produktus, kuriuose, kaip žinojo, buvo pieno.

Tada ji paėmė didelį maišelį bulvių traškučių ir šiek tiek jų įsipylė į savo lėkštę. Jie buvo panašūs į tuos pačius traškučius, kuriuos ji valgė anksčiau. Vieną įsidėjo į burną.

Tačiau pradėjusi kramtyti, ji pajuto stiprų jausmą. *Patikrink sudėtį*, – tarė balsas jos mintyse.

Maja liovėsi kramčiusi. Ji pažvelgė į ant pakelio surašytą sudėtį. Traškučių sudėtyje buvo pieno!

Maja čiupo servetėlę ir kuo greičiau išspjovė traškučius. Jos akys buvo pilnos ašarų. Ji jo nenurijo. Bet ar vis tiek nutiks kas nors blogo?

„Mama! Tėti! – Maja nubėgo pas tėvus. – Į burną įsidėjau traškutį su pienu jo sudėtyje!“

„Niekio tokio, – tarė mama. – Išgerkime vaistų.“ Maja nurijo mamos paduotą tabletę ir giliai įkvėpė. Tėtis laikė Mają, kol laukė, kada vaistai suveiks.

Po kelių minučių mama paklausė: „Kaip jautiesi?“

Maja vis dar buvo išsigandusi. Tačiau kūne nejautė nieko blogo. „Manau, kad viskas gerai. Bet ar galėčiau gauti palaiminimą?“

„Žinoma, – atsakė tėtis. – Paprašykime misionierių, kad mums padėtų.“

Maja atsėdo ant kėdės, o tėtis ir misionieriai uždėjo jai rankas ant galvos. Jie ją palaimino, kad būtų saugi. Maja nusiramino. Visi blogi jausmai išnyko.

„Kaip sugalvojai patikrinti ant pakelio užrašytą sudėtį?“ – paklausė mama.

„Pajutau Šventosios Dvasios įspėjimą!“

Tėtis ją stipriai apkabino: „Džiaugiuosi, kad paklausei.“

Maja linktelėjo galva. Ji žinojo, kad Dangiškasis Tėvas myli ją ir ją rūpinasi.

